

Preek n.a.v.
Romeinen 5
DE ZONDAAR IN DE HEILIGE VIERSCHAAR GODS
door

Ds. J .H.Th. Rappard

1925- 1927
predikant te
Dinteloord en Prinsenland

DE ZONDAAR IN DE HEILIGE VIERSCHAAR GODS.

Zingen Psalm 34 : '9, 11

Lezen Wet des Heeren

" Romeinen 5

Psalm 51 : 2, 3

" 32: 1

" 17: 8

Gods volk kent zich in deze wereld zoals Israël zich kende in Babel'.

Zij weten wat het inhoudt" den naam Israël te dragen, maar niet minder waarom zij hier als in Babel zijn gelegerd.

Van dat geestelijk Israël van alle eeuwen worden wel wonderlijke dingen gezegd!

Er wordt gesproken over hun aantal:

Ik zag een schare zoo bericht ons de ziener van Patmos die niemand tellen kan" maar toch ook verstaan zij de stemme des Heeren: Vrees niet gij klein kuddeke!

't Is een groot volk en tegelijkertijd een klein volk.

Er wordt gesproken over hun afkomst:

Allen leren zij, klagen met een David: Ziet, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in ronde heeft mij mijne moeder ontvangen, maar God roept hen toe:

Gij zijt een heilig' volk, een verkregen volk.

't Is dus een schuldig en tegelijkertijd een heilig volk.

Er wordt gesproken over hun wandel:

Ziet zij komen uit 'de grote verdrukking, maar toch ook: Indien de Zoon u zal hebben vrijgemaakt zoo zult gij waarlijk vrij zijn.

't Is dus een verdrukt en tegelijkertijd een vrij volk

Er wordt gesproken over hun kracht:

Zij zijn stof en as, en mogen toch bij tijd en ogenblik roemen:
Ik vermag alle dingen door Christus die mij kracht geeft.

't Is een zwak en tegelijkertijd krachtig volk.

Er wordt gesproken over hun bezit:

Ik weet uwe verdrukking en armoede, doch gij zijt rijk.

Zij bezitten niets" en hebben toch alles.

Er wordt gesproken over hun toekomst:

Zij gaan den weg van alle vlees: Voorwaar; het volk is gras"
maar zij verwachten naar Zijn beloften, nieuwe hemelen en een
nieuwe aarde.

't Is 'een vergankelijk en toch een eeuwigheids volk

Is het' teveel beweerd, dat er van dit volk wonderlijke
dingen gezegd worden ?

Neen" immers zij hebben te doen met een wonderdoend
God: Maar, vanwaar dan die tegenstellingen, die zoo schijnbare
tegenstrijdigheden?

't Komt openbaar- al naar mate er gezien wordt op datgene
wat zij zijnen blijven in zichzelf, of op wat zij bezitten in God. Al
naar mate de Heere ze ontdekt of bedekt met Christus'
gerechtigheid.

Dat leert ons Zacharia 3: 1-8.

Daarna toonde hij mij Jozua den Hogepriester, staande voor
het aangezicht van den Engel des Heeren, en de satan stond' aan zijn
rechterhand om hem te weerstaan. Doch de Heere zei tot den Satan:
De Heere schelde U gij' satan, ja de Heere, schelde u, die Jeruzalem
verkiest, is deze niet een vuurbrand uit het vuur gerukt? Jozua nu
was bekleed met vuile klederen, als hij voor het aangezicht
des Engels stond. Toen antwoordde Hij en sprak tot degenen die
voor zijn aangezicht stonden, zeggende: Doe deze vuile klederen
van hem weg. Daarna sprak Hij tot hem: Zie, Ik heb uw
ongerechtigheid van U weggenomen, en Ik zal u wisselklederen
aandoen. Dies, zeg ik: Laat,ze een reine hoed op zijn hoofd zetten.
En zij zetten dien reine hoed op zijn' hoofd en zij togen hem
klederen aan; en de Engel des Heeren stond daarbij, Toen betuigde

de Engel des, Heeren Jozua zeggende:

ZÓÓ zegt de Heere der heirscharen: Indien gij in mijne wegen zult wandelen, en indien gij mijn wacht zult waarnemen, zoo zult gij' ook mijn Huis richten en ook mijne voorhoven bewaren, en Ik zal u wandelingen geven onder dezen die hier staan.

Zingen Psalm 51: 2 en 3.

Ziet Ik maak alle dingen nieuw! Is dit Woord des Heeren waar óók vaak in tijdelijke omstandigheden, niet het minst mocht het volk van Israël daarvan gewagen na de 70 jarige ballingschap aan de rivieren van Babel.

Het juk van den drijver werd verbroken, de banden der slavernij werden geslaakt op het machtwoord des Heeren

Hij was het die verlossing zond 'aan al zijn volk.

Dat volk was gelouterd, gereinigd als het edel metaal in den smeltkroes.

Zij mochten uitgaan tot herbouw van stad en tempel. Daar lag, belofte dat zij weer wonen mochten een ieder ronder eigen wijnstok en vijgenboom,

O, wat kwam de Heere het toch wonder goed maken met zijn Israël, ondanks al hunne afmakingen. Alles nieuw, maar bij zoo velen nog het oude hart, de oude gezindheid, Zoo velen hadden zoo weinig geleerd in Babel onder de straffende hand van hun God.

En die Wel iets geleerd hadden in den weg der verootmoediging en der verbrijzeling, ervaarden het, dat zij bij alle genade Gods hun bewezen zulk een arglistig hart in zich bleven omdragen.

En daarom was niet overbodig voor bekeerd en onbekeerd, de roepstem tot bekering, hoe hadden zij die allen nog dagelijks nodig.

Klein te blijven! óók als de Heere uitkomsten gegeven had, óók als zij in een weg van voorspoed' geleid werden, wat was daar Goddelijk onderwijs en genade voor nodig en toen en nu!

Laat de tijd van druk eens voorbij zijn" wáár, wáár, blijft dan

dit afhankelijk leven, dat uitgaan tot God met geween, en met smeking ?

Waar zijn dan beloften zoo vurig gedaan, wat worden zij vaak spoedig vergeten.

En wij zien het: Gods trouw werd met Ondank beloond, zij 'zijn in de genade verachterd, en gaan voort als was er gans niets, geschied.

Maar hoe getrouw 'handelt God met den mens wat maakt ,Hij zich vrij van het schepsel, wat vormt Hij zijn kind tot dat het tenslotte alleen in vrije genade kan roemen, wat heeft Hij zijn volk lief met een eeuwige liefde, wat brengt Hij ze als zondaren tot gerechtigheid van den Borg!

Daarop moet alles uitlopen, om uit Hem alleen te mogen leven. Op Hem wijst dan ook de profeet Zacharia in zijn Godsprake.

In de nachtgezichten die hem ten deel vallen onderwijst God hem wat er over Israël in ontfermingen besloten lag" maar ook wat er over het vleeselijke Israël zal komen ondanks uitwendige zegen en uitwendig herstel.

En nu wilde God nog weer in het midden, van zijn volk wonen, hun God zijn, en den God van hun zaad

Maar hoe zou dat kunnen geschieden ?

Hoe kan, het licht zich verdragen met de duisternis ?

Welk,e gemeenschap is er tussen het reine en het onreine, tussen den Heiligen God en een "onheilich volk?

Ja onrein, onheilich waren zij, 'bleven zij in zichzelf aangezien!

Dat aanschouwde Zacharia, in dit nachtgezicht. De Heere laat hem zien Jozua den Hogepriester. den vertegenwoordiger, van Israël, van de Kerk .in haar geheel.

Zacharia zag hem staan voor het aangezicht van den Engel des Heeren, en de satan, stond aan zijn rechterhand om hem te weerstaan.

Hier Jozua, neen niet staande voor de mensen. Hij wordt gezien niet zoo als mensen hem zien in zijn ambt, in zijn hogepriesterlijke waardigheid maar zoals God hem zag, die grote

harten kenner. de proever der nieren.

Dat schouwen Gods, niet maar oppervlakkig, van den buitenkant, doch het doorzien" het doorgronden van het inwendige, het wezen!

Hoe moest hij zijn als hogepriester, als vertegenwoordiger des volks maar hoe was hij" gezien in het licht van Gods Heerlijkheid, gemeten naar den maatstaf van Gods Heiligheid? '

Jozua geplaatst in die heilige vierschaar Gods, de Heere . met hem richtend!

Vreeslijk als daar alle bedekselen der schande worden weggerukt als dat alziend oog des Heeren Heeren boort door dat masker van allerlei uitwendigheid en schouwt op de wonde plekken der zonde melaatsheid!

Vreselijk, als God Jozua, u en mij, den zondaar met ons zelf bekend maakt" met het diepste van ons wezen met de verborgenste 'Schuilhoeken des harten" doet zien waarheen eigenlijk zijn de uitgangen van dat hart.

Als onder dat zwijgend oog van den rechter, er een ogenblik komt dat gehoord wordt de noodkreet der ziel: Heere ga .uit van mij dewijl' ik' een man ben van onreine lippen, die woont te midden van een volk dat onrein van lippen is.

Treed, treed met Uwen knecht niet in het, gericht, want niemand die leeft zal voor Uw aangezicht rechtvaardig zijn.

Immers van 's Heeren' kant blijft die eis, die wij vaak 't zij heimelijk of openbaar van ons willen zetten wellicht door vroom gepraat van kracht beroven als de Farizeeën in de dagen van Jezus die eis :Weest heilig zoals Ik heilig ben!

Dan te moeten doch niet te kunnen, maakt werkzaam.

Dat doet vanen onder dat recht, dat doet kwijtraken onder dat recht" dat doet belijden: Bij den Heere is geen onrecht.

Immers Hij is recht in ál zijn weg in ál zijn werk.

Ook in den weg der rechtsuitoefening. Ook in het werk der rechtshandeling naar den eis van zijn wet die heilig is en waarvan de Heilige niet kan afstaan.

En als de Heere dan ondanks dat alles onder zulk een volk

wonen wil, in zulken zijn Naam wil verheerlijken en zijn deugden en volmaaktheden groot .maken dan is dat een wonder dan is dat genade, rijk en vrij" onverdiend, ongehouden.

Daar stond Jozua, ontdekt en ontbloot, daar moest hij uitkomen als een onheilige een onreine een onwaardige want hij was bekleed met vuile klederen.

Met dit beeld wordt op vele plaatsen in de schrift de toestand van den zondaar getekend.

Gij denkt met mij aan de klacht bij de profeet: Al onze gerechtigheden zijn een wegwerpelijk kleed.

't Ziet op de boosheid en de snoodheid van ons ganse bestaan op de bedekselen der schande voor God, Bekleed met vuile kleren. bedekt door ongerechtigheid.

Al het onze ook het beste onrein voor God!

O als daar het oog voor geopend wordt want wat zijn wij er blind voor van nature, voor dat kleed, voordien Heere voor den Satan:

En nu hier Jozua ziet het in de vierschaar Wie en wat hij eigenlijk is, en drie overtuiging wordt nog bevestigd door den Satan die staat aan zijn rechterhand om hem te weerstaan.

In die aanklachten moet' hij toestemmen. Hij moest verstommen, had niets af te dingen op de geldigheid! En die gegrondheid.

Satan de verklager van Jozua van de broederen van Gods Kerk van Gods kind bij den Heere.

't Is als hoorden wij hem zeggen tot Jozua:

Hoe zou gij nu toch voor den Heere kunnen' bestaan gij zou dan heiliger, reiner moeten zijn, niet zoo gelijk aan de kinderen der wereld, niet zoo opgaande in die wereld, wat is er nu dat U onderscheidt van die naar God niet vragen hoe kunt gij met al wat gij hebt en zijt welaangenaam zijn in de ogen des Heeren?

't Is met u niets gedaan 'ziet eens op het kleed dat gij draagt "gij, die heilig en rein zijn moest. Hoe kan de Heilige de Reine nu naar ,u omzien en, bij u wonen?

En de last der beschuldiging wordt al groter, zwaarder. De

beschuldiging van eigen consciëntie, de beschuldiging van den vorst der duisternis, de beschuldiging van Gods heilige wet.

Daar ligt alles overtreden, verzondigd, verbeurd!

Jozua nu was bekleed! met vuile 'klederen als hij stond voor het aangezicht van *dien* Engel.

Wat' was daar nu tegenin te brengen?

Hij was en bleef in die vierschaar een schuldige in zichzelf, daardoor strafwaardig.

Het beste Was nog met Jeremia: 'Hij steke zijnen mond in het stof misschien is er verwachting.

En als dat alles nu maar niet alleen beleden, doch beleefd, doorleefd wordt! -----

Als de Heere den zondaar rook zondaar maakt, voor zijn aangezicht als zondaar doet uitkomen, dan, dan *is* er geen verwachting en toch daar lezen wij dat wonderwoord. De Heere spreekt den Satan aan, die zulke ware beschuldiging "wist in te brengen in die vierschaar, die rechtbank was, en toch genadetron werd.

Immers Jozua stond hier niet voor eigen rekening!

Sr was er Een die zich voor zulk een onheilige .en

onreine in de bres stelde. Jozua hoort hem spreken:

De Heere schelde U gij Satan, ja de Heere schelde U, die Jeruzalem verkiest.

De Engel des Verbonds, de Engel des aangezichts, de Engel des Heere, wiens naam Heere is, neemt het in de vierschaar op en over voor dien onreine, onheilige Jozua, tegen de aanklager. Met overtuiging, met macht, met majesteit spreekt Hij: De Heere d.i. God de Vader schelde U, dat wil zeggen, wijze' U terug, neme uw beschuldiging niet aan. Hij legge U het zwijgen op en bedwinge U.

Maar hoe kan dat vraagt gij? Was de beschuldiging niet gewettigd, niet juist?

Hoe kon die aanklacht afgewezen? Dat is een vraag die zoo telkens in het hart van die zich enigermate als die Jozua leerden kennen in hunne verdoemelijkheid voor God van die geen enkele reden en oorzaak meer in zichzelf kunnen vinden waarom de Heere

ontfermer zou zijn over zulk een waar alle aandoeningen en indrukken, alle tranen, gebeden geen verandering kunnen brengen in het feit dat zij overblijven voor God met niets anders dan met de vuile zonde klederen.

Hoe kan er ontferming zijn als het doorleefd wordt dat de Ontfermer eerst een afgesneden zaak bracht. Ja dat is de vraag van den Heidelberger, uit zieleneed geboren: Aangezien wij dan naar het rechtvaardig oordeel' Gods tijdelijke en eeuwige straf verdiend, hebben is er enig middel waardoor wij deze straf zouden kunnen ontgaan en wederom tolt genade komen ?

Dat kan alleen als de Heere reden neemt uit zichzelf.

Dat wordt een vrijmachtige daad van 's Heeren welbehagen.

Dat wordt genade" rijk en vrij" ongebonden.

Dán kan het alleen.

Dat heeft Jozua niet uitgedacht of uitgevonden,

Dat openbaart God zelf, daar is een verkiezende liefde Gods niet om een vooruit gezien geloof in Jozua, niet om enige verdiensten in den mens.

Als de verkiezing er niet was, dan was er geen hoop,

Daarom maakt de Heere dat bekend voor hopelozen en radeloze in zichzelf wier ogen zijn opengegaan voor de onreine klederen die ze dragen en uit zichzelf nooit kunnen afleggen.

't Is de Heere die Jeruzalem verkiest!

Dat is de diepste grond. Daarom moet Satan in zijn aanklacht tegen een onmachtige Jozua het afleggen voor het aangezicht van een almachtig God.

Hoe heerlijk schoon en Schriftuurlijk hebben onze vaders die waarheid der verkiezing als een grondzuil der kerk aangewezen in hun belijden;

Deze verkiezing is een onveranderlijk voornemen Gods! Door hetwelk Hij vóór de grondlegging der wereld een zekere menigten van mensen, niet beter of waardiger zijnde dan de andere maar in de gemeene ellende met andere liggende, uit het gehele menselijk geslacht van de eerste rechtheid door hun eigen schuld vervallen in de zonde, het verderf, naar het vrije welbehagen zijns

wils, tot de zaligheid uit loutere genade uitverkoren heeft in Christus, Dewelke Hij ook van eeuwigheid tot Middelaar Hoofd van alle uitverkorenen, tot een fundament der zaligheid gesteld heeft. En opdat zij door Hem zalig gemaakt zouden worden heeft Hij ook besloten hen aan Hem te geven en krachtig tot zijn gemeenschap door Zijn Woord en Geest te roepen en te trekken of met het ware geloof in Hem te begiftigen, te rechtvaardigen, te heiligen en in de gemeenschap Zijns Zoon krachtig bewaard zijnde ten laatste te verheerlijken tot bewijs Zijner barmhartigheid tot prijs van de rijkdommen zijner heerlijke genade.

Gelijk geschreven is: Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, vóór de grondlegging der wereld opdat Wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde. Die ons tevoren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door . Jezus Christus in zichzelf naar het welbehagen zijns willens, tot prijs der heerlijkheid zijner genade door welke Hij ons begenadigd heeft in den Geliefde (Efeze 1: 4-5 en 6.) en elders: Die Hij tevoren verordineerd heeft deze heeft Hij ook geroepen die Hij geroepen heeft deze heeft Hij ook, gerechtvaardigd die Hij gerechtvaardigd heeft, deze heeft Hij ook verheerlijkt. Rorn. 8: 30

Leerregels van Dordt, 17.)

En ,nu komt dit verkoren volk in de wereld openbaar leren zichzelf kennen als een vuurbrand uit het vuur gerukt.

Aan het helse verderf onderworpen doch in hemelse heerlijkheid overgezet!

Welk een ontzettende nochtans zalige waarheid.

Een vuurbrand. doch aan het vuur ontrukt.

Voor hun zielsbewustzijn een nauwelijks zalig worde,

Van 's Heeren kant: zóó ruim, zóó zeker, omdat Hij is, een rijke en een algenoegzame ontfermer in Christus Jozua, de ontdekte zond aar een vuurbrand, die in zijn ziele iets voelt branden van den toorn gloed des Heeren over zijn afmakingen.

Voor wie God moet zijn een verterend vuur, voor wie God wordt in Christus een eeuwig ontfermer.

Over wie de Heere in zijn, toorn aan 't ontfermen gedachtig

is. Aan wie de Heere gedachten des vredes verheerlijkt, Hij was verloren maar is weder gevonden, want God zocht hem. Hij was dood maar is weder levend geworden. Ja verloren in zichzelf behouden en gevonden" geborgen in Christus. Gerechvaardigd om niet.

Waar vindt, gij 'duidelijker, klaarder de rechtvaardig makende daad Gods van den zondaar,

Daar sprak Christus tot de zalige troongeesten, die voor zijn aangezicht stonden, tot de engelen die gediensstige geesten uitgezonden tot dienst degenen. die de zaligheid zullen beërven. Doet deze vuile klederen van hem weg. Hij wendt zich tot dien doodschuldigen Jozua: Ziet Ik heb uw ongerechtigheid van U weggenomen, en Ik zal U wisselklederen aandoen.

Zingen Psalm 32: 1.

Welk een algehele, verandering was dat bij en voor Jozua! Wat had hij te doen met een God die geen half werk doet. Wat was die Verbondsendel Voor hem een algenoegzaam, doch ook algehele Zaligmaker!

Maar ook welke tegenstellingen komen hier openbaar!
Schuldig en toch onschuldig, Onrein en toch rein,
Onheilig en toch heilig. Arm en toch rijk.

Ik heb uwe ongerechtigheid van U weggenomen; Ik zal U wisselklederen aandoen.

Jozua wordt door den groten pleitbezorger, tegenover den Satan den aanklager, geheel gerechvaardigd:

Welk een machtig pleitbezorger had hij toch!
Vanwaar dit geheim? Vanwaar die verdiensten?
Vanwaar Jozua niets meer doch de Heere alles.

Vanwaar Jozua's werk ontoereikend, het werk van den Engel des aangezichts algenoegzaam.

Omdat Hij Christus de Vuile klederen van de zonde der ganse 'kerk' en Van elk zijner discipelen in het bijzonder gedragen heeft.

Hij Christus is" bekleed geweest, met lompen hunner armoede voor God.

Hij in de vierschaar. doorgegaan onder het recht Gods schuldig gerekend. Hij den toorn des Vaders gedragen doordragen tot, het einde aan toe, toen Hij sprak aan het kruis: Het is volbracht!"

Hij die geen zonde gekend of gedaan heeft God zonde voor ons gemaakt opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem!

Hoe wordt Jozua, hoe woedt de zondaar, hoe wordt gij' rechtvaardig voor God?

Alleen door een Waar geloof in Jezus Christus, alzo dat al is het dat mij mijne consciëntie aanklaagt dat ik tegen, al de geboden; Gods waarlijk gezondigd heb en geen daarvan gehouden heb en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben. (zoo spreekt zulk een Jozua als hij in de vierschaar ziet op zijne vuile klederen, maar met een blik des geloofs op den Engel Christus, mag hij' zeggen dat nochtans God zonder enige verdiensten mijnerzijds uit loutere genade mij de volkomen genoegdoening, gerechtigheid, heiligheid Van Christus toerekent, evenals had ik nooit zonde gehad of gedaan, ja als had ik zelf al de gehoorzaamheid volbracht die Christus voor mij volbracht heeft in zooverre ik zulke weldaad met een gelovig hart aanneem.

Welk een toegerekende gerechtigheid!

Niet alleen: Doe de vuile klederen van hem weg doch ook; Zie, Ik heb uwe ongerechtigheden van u weggenomen en Ik zal U wisselklederen aandoen.

Daar behoefde van Jozua's kant niets meer bij, dat kon niet en dat mocht niet.

Enkel Christus werk in verdiensten en toepassing
Welk een rijk evangelie voor een arm zondaarsvolk!
Zij niets' meer" de Heere, alles.

Wie zal beschuldiging in brengen tegen de uitverkorenen Gods. De Satan niet, de wereld niet, de consciëntie niet. Niemand en niets, God is het die rechtvaardig maakt.

Wie is het die verdoemt? Christus is het die gestorven is ja wat meer is, die ook opgewekt is, die ook ter rechterhand Gods is, die

ook voor ons bidt!

Een brandhout uit het vuur, gesteld tot een eikenboom der
gerechtigheid, een planting des Heeren!

Dit werk is door Gods alvermogen door 's Heeren hand
alleen geschied,

Het is een wonder *in* ons ogen,

Wij zien het maar doorgronden 't niet:

Wie toch kan het werk Gods doorgronden en doorschouwen.
in volle diepte? In de verkiezing, in de rechtvaardigmaking,
in de heiligmaking.

Het vuile kleed weg de ongerechtigheid weggenomen.

O . als de ziel dat enigermate mag inleven, dan psalmt het:

Zoover het west verwijderd is van 't oosten;

Zoover heeft Hij om onze ziel' te troosten!

Van ons de schuld en zonde weggedaan.

Ja enkel Gods werk. Ik heb gedaan. Ik zal doen, niet half
maar geheel, opdat de Heere zich in Zijn eigen, werk mag
verheerlijken, dat is de wens van den profeet van: Gods volk,
Zacharia vraagt het: Laat ze een reine hoed op het hoofd zetten. Het
hogepriesterlijk hoofddekseel met den gouden band waarin gegrift
stond: De heiligheid des Heere, En zij zetten die rein en hoed op zijn
hoofd.

Jozua geheel in het ambt hersteld waarvan hij was vervallen
door zijn ongerechtigheid. .

Jozua wederom den Heere geheiligd, afgezonderd tot des
Heeren eigendom. Geheel en alleen in die borggerechtigheid.
Zoo kroont de Heere in den zondaar .alleen zijn eigen werk. Hij doet
het om Zijns zelfs wil en om Christus wil en dat alles zonder
krenking van Zijn deugden *en* volmaaktheden.

Uit den mond van zulk een begenadigde mag het gehoord
Worden; Ik hen zeer vrolijk in den Heere, mijn ziel verheugt zich in
mijnen God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils,
de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan!

Rechtvaardigmaking, heiligmaking hoe nauw horen ze blij één
onafscheidelijk.

Tot Jozua heette tenslotte:

Zoo zegt de Heere der Heirscharen: Indien gij in Mijne wegen zult wandelen, indien gij mijn wacht zult waarnemen zoo zult gij ook mijn huis richten en ook mijn voorhoven bewaren en, Ik zal U wandelingen geven onder dezen die hier staan. De Eeuwig Getrouwe eist getrouwheid van zijn volk,. maar schenkt tevens getrouw makende genade uit het werk van den Borg. Immers zonder Hem kunt ge niets doen.

Hoog was Jozua begenadigd doch hij was er nog niet. Daar lag een weg; vóór hem

Nu zou moeten blijken de echtheid en de oprechtheid van dat werk Gods in zijn leven.

Nu zou ook die boom aan zijn vruchten worden gekend.

Nu zou dat leven moeten voortbrengen vruchten. der bekering waardig; tot verheerlijking Gods.

Nu zou moeten openbaar komen de gebondenheid aan Gods wil en wet en dan aan het einde een loon der genade wandelingen onder die daar stonden, onder die heilige engelen, onder de gezaligde voor Gods troon.

Ook daar voor Jozua een plaats, na volbrachten strijd als hij van zijn post zou worden afgelost.

Getrouwheid eist de, Heere, van een in zichzelf ontrouw volk.

Maar wat Hij eist dat schenkt Hij op ootmoedig, smeekgebed.

Hij die het begin is, is ook de voortzetting het einde.

Daar lag voor Jozua. roeping en taak

Waar God genade bewijst in Christus daar komt een spanning in 'het leven! Daar blijft de mens niet zorgeloos zoals hij van nature is en nog meer wordt met een dode waarheid. Neen. daar komt een lust en keuze om maar niet naar sommige doch naar alle geboden te leven, al moet de allerheiligste tot zijn schaamte en verootmoediging belijden dat hij nog maar een klein beginsel der gehoorzaamheid heeft.

Zij gaan verstaan waarom de wet des Heeren bij de Heidelberger in het stuk der dankbaarheid behandeld wordt. Christus

heeft die wet voor eens en voor eeuwig voor dat volk, volbracht en toch blijft het hun bede:

Och of wij U geboön volbrachten.
Genä, O Hoogste Majesteit,
Gun door 't geloof in. Christus krachten,
Om die te doen uit dankbaarheid!

Indien gij in mijne, wegen zult wandelen, en indien gij Mijne wacht zult waarnemen zoo zult gij ook Mijn huis richten en Mijne voorhoven bewaren.

Dat was tot Jozua, ziende op zijn ambt waarin hij door den Heere gesteld was.

Zoo heeft elk kind van God zijn ambt of bedrijf of beroep maar 't is altijd een 'goddelijk ambt.

Gij hebt O albestierend Koning,
De plaats bestemd voor ieders, woning,
De kring waarin, 'hij werken moet.

Getrouwheid in den kring door de grote Werkgever aangewezen.

Getrouwheid ieder in het zijne.

Getrouwheid uit het geloof naar Gods wet tot Gods eer. Daar kon en mocht bij Jozua niet zijn een eigenzinnig en eigenwillig dienen van God.

In den weg der getrouwheid alleen den zegen des Heeren
Immers daar leeft de vraag in het hart: Heere wat wilt Gij dat ik doen zal?

En dan van Gods wege in de roeping, bevestigd te worden en te ervaren dat God een beloner is degenen die, Hem zoeken. Dan vragen wij: Jozua nu toch weer aan 't werk? Zeker! Met alle kracht en mogendheid van God hem geschonken! Weest getrouw tot den dood, en Ik zal U geven de kroon des levens. Wie volharden zal tot het, einde die zal zalig worden. Dan toch weer loon?

Ja maar een genade loon.

Ik zal U wandelingen geven onder dezen die hier staan.

Hier aanvankelijk, in 't hiernamaals volkomen. Alles als vrucht van 't werk, van Christus: Ziende op dat werk, wekt de apostel de Kerk op:

Laat ons met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, Opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden ter bekwaamer tijd.

Wandelingen onder de engelen; eens als God zal zijn voor zijn Kerk alles en in allen.

Zalig maar in hope, doch een hoop die niet beschaamd, een hoop die ook niet ongegrond is en zekerlijk zal worden vervuld. Immers de Heere is Borg en een wonderdoend God voor Zijn volk.

Voor zijn volk, ook voor U waarde lezer?

Of zijn Uw ogen nog blind voor het kleet dat gij draagt. Beroept gij U misschien bij alle waarheidsliefde nog op die eeuwige verkiezing op uw onmacht ten goede waaraan ge nog nooit zijt ontdekt, doch waarachter gij Uzelven bedekt, bedekt met sluit en drogredenen voortlevend in valse gerustheid ?

Nog zooveel gronden en vonden, zooveel verontschuldigen? Geen levendige behoefte aan dit kleet der borggerechtigheid. Wat zult gij dan eenmaal antwoorden als de vierschaar wordt gespannen?

Als dan die verleider wondt tot aanklager, gij vergeefs zult uitzien naar den Engel des Heeren ?

Hier zooveel in te brengen tegen die vrijmachtige verkiezende liefde Gods, en zoo gerust onder levend.

Dan, wie weet hoe spoedig te horen: Uit Uw eigen mond zal Ik U oordelen gij boze dienstknecht.

Dan, maar te laat, God bij en toevallen in zijn recht, Een gast zonder bruiloftskleet en dan eeuwig verstommen op de vraag: Vriend hoe zijt gij hier ingekomen geen bruiloftskleet aanhebbende?

Dat kleet van Christus gerechtigheid hier niet begeerd, dat kleet, geweven uit de wol van Zijne, verdiensten?

O: stemme. het U tot nadenken. Hoe zult gij ontkomen als gij op zulk een zaligheid geen acht hebt gegeven?

Brenge het U maar in de vallei der ootmoed en

schuldverbrijzeling vragend, smekend. Heere open mijn blinde zielsogen opdat ik het zien mag: mij zelf wie, en wat ik ben en voortga te zijn voor U!

O waar die klacht in oprechtheid gehoord wordt, daar is, het: Graaf dieper o mensenkind gij zult meerdere gruwelen vinden.

Zoo ontdekt te zijn. Ja klaagt gij, maar 't is niet genoeg. Waar voor mij de bedekking in het bloed van Christus. Waar voor mij dat, zalig voorrecht van een Jozua het te mogen horen het te mogen zien, het te mogen weten.

Doe deze vuile klederen van hem.

Zie Ik heb Uw ongerechtigheid van U weggenomen, en Ik zal U wisselklederen aandoen..

Gaat daarheen de zielsbegeerten uit of zijt ge misschien bezig dat vuile kleed nog wat schoon te wassen door uwe tranen, op te lappen door indrukken, bevindingen en zoo nog willen bestaan voor God.

Zij het dan Uw voortdurende bede:

Doorgrond mij O God en ken mijn hart beproef mij en ken mijne gedachten. En zie of bij mij een schadelijken weg zij en leid mij op den eeuwigen weg.

Ontdekkend licht des Geestes leert vragen, naar de bedekkende gerechtigheid van den algenoegzame Borg. En dan o steeds onheiliger in Uzelf, maar geheiligd door Hem armer in Uzelf maar rijker in Hem.

Zwart - toch lieflijk.

Onrein - toch rein.

Ontledigd - toch vervuld, maar met Zijne wond' re genade.

Welke tegenstellingen: Wat ge in Uzelf zijt en blijft ook na ontvangen genade, maar wat gij van den: Heere ontvangt, die een waarmaker is van zijn Woord en nu en dan als het geldt, geldt ook U:

Deze, die bekleed zijn met de Lange witte klederen, wie zijn ze en vanwaar zijn ze gekomen?

En ik sprak tot hem: Heere gij weet het;

En hij zeide tot mij: Deze zijn het die uit de gróóte

verdrukking komen, en. hebben hunne lange klederen gewassen, en' hebben hunne lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams.

Daarom zijn zij voor den troon van God en dienen Hem dag en nacht in zijnen tempel en die op den troon zit zal hen overschaduwten.

Zij zullen niet meer hongeren en zullen niet meer dorsten en de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte. Want het Lam dat in het midden van den troon: Is zal hen weiden en zal hun een leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren en God zal alle tranen van hun ogen afwissen.

AMEN.

BARNEVELD

J.H. Th. RAPPARD.

